

[Orla Møller.]

før den egentlige debat af det socialdemokratiske forslag også skulle have forsvarskommissionens betænkning frem. Den har vi først fået — desværre og ulykkeligvis — på et temmelig sent tidspunkt af året. Men jeg skal derudover føje til, at der er truffet bestemmelse om i udvalget, at vi bestemt ikke vil ligge på den lade side i sommertiden, så man vil altså kunne foretage dette saglige arbejde.

Til hr. Henry Christensen skal jeg bare sige, at med så stor charme, som der blev lagt for dagen for at lokke mig til at trække dagsordensforslaget tilbage, så kunne der måske have været lidt fristelse i sindet, men jeg kender den politiske situation i min gruppe. Vi har vedtaget dette forslag enstemmigt, og selv om jeg bad om at få mødet afbrudt nu, så vi kunne give os til at diskutere en time igen, så er jeg temmelig overbevist om, at vi vil ende i det samme resultat, og så er der bestemt ingen mening i at afbryde mødet.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Nej, når hr. Orla Møller er sikker på, at en times afbrydelse ikke kan føre til et bedre resultat, er jeg enig med ham i, at så er der ingen grund til at afbryde mødet.

Statsministeren fandt noget ulideligt i at læse om S-SF samarbejdet; jeg forstod, det var særlig ulideligt at læse i venstrepressen om det. Mon ikke statsministeren tager fejl i sin formulering? Hvis der er noget ulideligt i S-SF samarbejdet, så kunne det jo være, at det var selve samarbejdet, statsministeren somme tider burde føle sig bekymret over. Og gør statsministeren det ikke, så tror jeg, han skal regne med, at der ud over landet er mange af hans partifæller, der gør det.

Hvad fik vi så fremdraget her? To eksempler på lovforslag, der var gennemført med tilslutning af alle partier. Det var altså ikke eksempler på, at regeringen var i stand til at handle uden tilslutning fra SF. Jeg er tilfreds med, at vi nåede et bredt forlig omkring jordlovgivningen. Jeg tror, at de, der deltog i udvalgsarbejdet, må være enig med mig i, at det ikke var tilstrækkeligt, at vi som oppositionsparti accepterede et forligs-

tilbud, boligministeren kom med; hvis SF havde indvendinger imod det, så blev det omgående trukket af bordet på ny. Det viser socialdemokratiets meget begrænsede forhandlingsevne og evner til og mulighed for i den nuværende politiske situation at formidle et bredt samarbejde, hvor hensynet til enighed med SF ikke hver gang er prioriteret som det afgørende for denne regering.

Ninn-Hansen: Jeg er også i dag i stand til at takke hr. Orla Møller for meget klare bemærkninger om arbejdet i forsvarsudvalget, og jeg ser i hr. Orla Møllers bemærkninger en tilskyndelse til, at vi taler fornuftigt om den sag og når frem til en ordening. Jeg er også udvalgets formand taknemlig for den tilrettelæggelse, der finder sted, således at vi snart bliver i stand til at få en direkte vurdering af forsvarsrådet og af NATO. Vi har jo haft en diskussion her i dag som ved andre lejligheder om, hvorvidt det forslag, forsvarsministeren har fremsat, opfylder det, udenrigsministeren har sagt på NATO-mødet, nemlig at vi ikke skal have ensidige reduktioner inden for NATO. Vi tvivler altså på, at det forslag, som regeringen har fremsat, dækker det synspunkt, og jeg er taknemlig for, at udvalgsformanden og forsvarsministeren nu medvirker til, at vi kan få dette opklaret af den sagkundskab, der selvfølgelig kan udtale sig frit i den sag.

Jeg forstår altså ikke statsministeren, og jeg forstår slet ikke, at en statsminister, der selv siger, han lægger vægt på at få en ordening i den sag med 4 partier, begynder at tale om nogle, der holder på gamle standpunkter. Vi har deltaget i en fornyelse af forsvarrets organisation i 1969; det gjorde statsministeren derimod ikke. Vi har i det arbejde, vi har fået lejlighed til at gøre, stillet et forslag i kommissionen, der opfylder det, udenrigsministeren har sagt NATO skal opfylde, og i øvrigt stillet et forslag, der indebærer en udpræget modernisering inden for forsvaret. Så forstår jeg ærlig talt ikke, at statsministeren med den høje stilling, han har som den, der skulle forestå et samlande arbejde, begynder blot at komme med antydninger af bebrejdelser, når partierne stiller sig på den måde.

Statsministeren (J. O. Krag): Til hr. Henry Christensen: enhver objektiv vurde-